

CUVÂNT ÎNAINTE

Cartea **PUTEREA CREDINȚEI**, are în vedere „transcederea” de la copilul „pui de țăran” la aceea de misionar al credinței pe tărâmurile străine de țara de obârșie.

„Mâna” destinului a fost forțată de lipsa de „fertilitate” a pământului natal, pentru rodirea semițelor credinței, prin dictatura socio-culturală și ateistă a regimului instalat sub presinea unor forțe malefice.

Autorul, Preotul Protopop Constantin Alecse, în calitatea-i de imigrant în America a putut să-și împlinească menirea, aceea de a sluji ca misionar în credința creștin ortodoxă, moștenită de la părinți, de la bunii și străbunii săi. Acolo și-a găsit libertatea de exprimare a puternicei atracții spirituale, a Cuvântului lui Dumnezeu.

Cartea **PUTEREA CREDINȚEI** este structurată pe trei volume, fiecare dintre ele edificând o anumită latură autobiografică a autorului.

Autorul a pornit la un drum presărat cu obstacole existențiale și formative și a reușit să răzbată, ajungând să poată spune, legat de slujirile sacerdotale și de împlinirile administrative pentru biserică: „Mulțumescu-Ți Ție Doamne, că am putut avea «Templul meu de rugăciune»!”

Cuprinderea în trei volume, a cărții, corespunde cu trei etape semnificative ale vieții autorului, fiecare etapă fiind prinsă într-un volum:

Volumul I – **PRINTRE ÎNGERI ȘI DEMONI**, cuprinde etapa de formare pentru misiunea de slujitor al Domnului, presărată cu multiple canoane, create de sistemul comunisto – ateist, dar și multe succese, cu împliniri mărețe;

Volumul II – MISIONARUL, cuprinde etapa de slujire sacerdotală pe tărâm american, etapă în care, cu înțelepciune, tenacitate și umilință a atras spre credința creștin – ortodoxă, comunitatea română din California și a încreștinat mulți oameni care aveau alte confesiuni religioase;

Volumul III – CULISELE VIEȚII PASTORALE, se referă la relațiile cu multe personalități religioase și laice, cât și la întâmplări cu tâlc. Acestui volum, autorului îi place să-l mai numească „Sarea și piperul vieții mele”

În acest cuvânt mă voi referi la vol. I – PRINTRE ÎNGERI ȘI DEMONI, în care este prezentată o etapă a formării caracterului de creștin – ortodox și de slujitor întru Domnul, în condițiile de mediu social neprielnic. „Puiul de țăran”, Costel, a captat înțelepciune și credință din mediul pur al familiei, cât și de la bătrânii satului și de la biserică, într-o perioadă în care îngerii au fost părinții, bunicile, prietenii cu sufletul curat ca și al lui, cât și animalele cu care a copilărit și pe care le-a îngrijit. Pe de altă parte apăreau demonii, care-i făceau zile negre, acei demoni ai comunismului, îndoctrinați în ateism și în ambițiile lor comuniste și pline de încultură. A fost „partea cea goală” a paharului societății, aceea cu aer viciat de climatul politic al acelor vremuri comuniste, pentru care a conștientizat că singura scăpare, a unui suflet curat și plătând, era aceea de a fugi cât mai departe.

Seminarul i-a adus o deschidere mai mare către cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu și a unui mediu de înălțare sufletească. A urmat, apoi studiile Universității Teologice, care i-au adus împliniri mărețe și recunoașterea valorii, și, care l-au propulsat spre doctorat în „Lumea liberă”, dar și în acea perioadă a întâlnit demoni, care-i alterau liniștea sufletească și numai credința în Dumnezeu și îngerul lui păzitor i-au îndrumat pașii și a putut merge pe calea lui, cea a formării pentru slujirea lui Dumnezeu

Prin cuvinte simple au fost create imagini complexe, din care se desprind multe idei mărețe: „Puiul de țăran”; „Tătica al meu, erou”; „Casa părintească nu se vinde”; „Biserica satului meu – Altarul copilăriei mele”; „Școala satului meu – ABC-ul devenirii mele”; „Urgia colectivizării”; „Palma domnului director”; „Cu caii la scăldat”; „Da, domnule director, voi fi preot”; „Sfinții mei profesori de seminar”; „Mentorii mei profesori universitari”; „Mama soacră și ghicitul în cafea”; „Dacă mă rechemăți, nu înseamnă că și revin

în România”; Ortodoxia în creștere pe tărâm englez”; „Călătoria spre lumea liberă” și altele

Ansamblul amintirilor e de o mare complexitate și crează stări sufletești contradictorii, cam de la amar la dulce, cu ieșiri spectaculoase din situații triste și periculoase. Acesta este tipul de roman care îmbină comedia cu drama și cu pildele nemuritoare, care propovăduiesc credința în Dumnezeu.

Evenimentele sunt puse în ordinea firească a scurgerii timpului, formând imaginea unui izvor limpede de munte, care șerpuiește când lin, când repede și, care se învolutează de hopurile întâlnite, de săgețile argintii ale ideilor strălucitoare, de reflexiile colorate ale credinței.

Dacă ar fi să urmez acest curs aş remarca esențele unor capitole astfel: Icoana familiei; Copilărie zbuciumată; Enigmele școlii generale ; Umbrele comunismului; Adolescență sclipitoare; Studenție învolburată; Unduirile iubirii; Matca duhovnicească; Brațul lung al securității; Oceanul de lumină și credință; Biserica – diapazonul existenței și al rugăciunii; Recunoștință și slavă lui Dumnezeu.

Am senzația unei excursii în timp și, în spațiu, la care trăirile emoționale sunt multe și încărcate de substanță morală.

Se poate distinge cu ușurință că această carte întrunește, cu prisosință, calitățile unui documentar istoric, cu teme sociale, politice și religioase și, în plus, poate fi considerată ca o imensă predică pentru ținuta morală și credința în Dumnezeu. Citind-o poți avea stări sufletești variate de la admirație, la lacrimă, de la surâs la revoltă sufletească, de la suspans la liniștea credinței creștine, ș.a..m.d.

Am fost binecuvântat de Dumnezeu să-l cunosc pe autor încă din vremea copilăriei sale și, în ultimii cinci ani am reluat legăturile, cu toate că locuim la distanțe foarte mari. Puterea Divină ne-a unit în acești ultimii ani, creând între noi un curcubeu peste ocean, așa cum spuneam în lucrarea noastră comună „Dâmbroca – Curcubeu peste timp”:

Și norii se vor sparge, iar noi vom fabrica
 Un pod de suflete, Los Angeles-Dâmbroca,
 Căci, din eroi, din staruri și amintiri perene
 Vom face să se vadă-n iubiri mii de antene!

Iar noi românii, frații, legați prin limbă, neam,
 Vom fi în curcubeul întins peste ocean.
 Privit pe bolta lumii, al nostru curcubeu
 Va bucura, în cer, Ochiul lui Dumnezeu!

(Curcubeu peste ocean)

Am avut privilegiul cunoașterii acestei sublime opere, înainte de a vedea lumina tiparului, prin ajutorul ce l-am acordat autorului la redactarea ei și la realizarea copertelor.

Modestia autorului, care se desprinde din cartea sa, poate fi cuprinsă în întrebarea retorică, pe care și-o pune și pentru care i-am dedicat câteva versuri:

Cine e omul acesta?

Cine e omul acesta, cu-a lui viață complicată,
 Care-i demn a-și constata umbrele din a sa viață?
 Întinări și frumuseți le cunoaște, le măsoară,
 Că de-a lungu-ntregii vieți vru pacea interioară.

.....
 Știe să ierte și iartă, nu așteaptă rugăminți,
 Oferă a doua „poartă” spre creștine pocăinți.
 Este conștient că are propriile lui păcate,
 Dar cu har și dăruire, pentru creștinism se zbate.”

.....
 Îl felicit din suflet pe autor, Părintele Protopop Constantin Alecse, atât pentru ideea de punere în pagină a fantasticelor sale experiențe de viață cât și pentru sudoarea frunții de aducere la nivel de detalii a unor amintiri impresionante.

Ansamblul amintirilor e de o mare complexitate și crează stări sufletești contradictorii, cam de la amar la dulce, cu ieșiri spectaculoase din situații triste și periculoase. Acesta este tipul de roman care îmbină comedia cu drama și cu pildele nemuritoare, care propovăduiesc credința în Dumnezeu.

Experiențele parcurgerii itinerarului vieții sunt aducătoare de învățăminte pentru urmași, determinarea acestora să deschidă ochii mari pentru un viitor modern și curat, fără desprindere, în esență, de marea comoară de cultură, civilizație și credință, a strămoșilor.

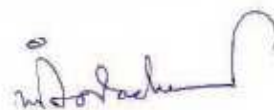
Ar trebui să-i reproșez autorului că mi-a creat stări de aprindere ale sufletului, că am plâns de multe ori în timpul studierii amintirilor sale, dar mi-a creat și momente de mândrie că-mi este un cosătean – dâmbrocean care a știut să îndure atrocitățile vremurilor comuniste și să iasă biruitor, așa cum Sfântul Gheorghe a învins balaurul.

Pentru anumite perioade ale vieții, în care a trăit ca un martir; pentru menținerea legăturii de suflet cu neamul lui cel românesc, de pe plaiurile natale; pentru viața de misionar în beneficiul românilor de pretutindeni; pentru această minunată carte, care-și urmează menirea și într-un serial „Preotul Imigrant”; pentru și iar pentru multele calități de om și în principal aceea de omul OM, Constantin Alecse, îmi exprim admirația și prețuirea.

Dragi cititori și dragi pasionați de film, nu scăpați ocaziile de a citi cartea PUTEREA CREDINȚEI și a vedea filmul PREOTUL IMIGRANT, din care aveți multe de învățat,

Vă veți amuza, veți lăcrima, vă veți lumina întru credința în Dumnezeu și-l veți vedea pe Părintele Protopop Constantin Alecse, ca și mine: Drept, Înalt și Preacucernic!

Mircea Iordache

SFÂNTUL NICOLAE VELIMIROVICI (1881–1956) - Citate

„Cuvintele își pierd puterea lor tainică și dumnezeiască dacă sunt rău întrebuințate și ajung ca moarte. Ca un pom din miazănoapte sădit la miazăzi, care se veștejește și se usucă.”

„Gadarinii l-au rugat pe Hristos să plece de la ei. Europeanii nu l-au rugat, ci l-au izgonit. Îl izgonesc prin tot ce le stă la îndemână: prin școli, prin presă, prin politică, prin filme, prin ghicituri științifice și prin toată trufia lor culturală; Îl izgonesc și prin gânduri, prin cuvinte și prin fapte – fiecare în parte, în grup și toți laolaltă.”

„Caută mai presus de toate să te cureți pe tine de rea-voirea față de oameni. Pentru că, adunând rea-voire față de oameni, aduni otravă – care, mai devreme sau mai târziu, te va nimici ca om. Caută mai presus de toate să aduni bună-voire față de oameni.”